

บทความวิจัย (Research Article)

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและการเรียนอังกฤษด้วยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ENGLISH LEARNING MANAGEMENT FOCUSING ON PROBLEM-BASED LEARNING TO PROMOTE ENGLISH WRITING ABILITY AND ENGLISH SELF-LEARNING OF ELEVENTH GRADE STUDENTS

Received: November 29, 2017

Revised: January 13, 2018

Accepted: January 26, 2018

วิไลพรรณ สุรินทร์ธรรม^{1*} และนิธิตา อติภัทรนันท์²

Wilaiphon Surintham^{1*} and Nitida Adipattaranan²

^{1,2}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

^{1,2}Faculty of Education, Chiang Mai University, Chiang Mai 50200, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: nukiscross@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐาน และเพื่อเปรียบเทียบการเรียนอังกฤษด้วยตนเองของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐาน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/10 โรงเรียนจักรคำคณาทร อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่านและเขียน (อ 32203) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 44 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่ใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐาน จำนวน 5 แผน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแบบวัดความสามารถในการเรียนอังกฤษด้วยตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 60 และมีระดับคุณภาพผ่านถึงดี และ 2) นักเรียนมีการเรียนอังกฤษด้วยตนเองสูงขึ้นหลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐาน

คำสำคัญ: การเรียนที่เน้นปัญหาเป็นฐาน การเรียนอังกฤษด้วยตนเอง ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this research were to study English writing ability of the students after using problem-based learning and to compare English self-learning before and after using the problem-based learning. The target group was 44 eleventh grade students who enrolled in an English reading and writing course (E32203) in the first semester of the academic year 2017 at Chakkham khanathon Lamphun school, Lamphun province. The research instruments consisted of 5 lesson plans which applied the use of problem-based learning, English writing assessment form, and English self-learning assessment form. The data obtained was analyzed by using the mean, standard deviation, and percentage. The findings of this research were as follows: 1) the students' English writing ability passed the pre-set criteria of 60 percent, and 2) The students' self-directed learning increased after they learned through problem-based learning.

Keywords: Problem-Based Learning, English Self-Learning, English Writing Ability

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ เนื่องจากภาษาอังกฤษมีประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้เพิ่มเติมและเพื่อการประกอบอาชีพ (Bureau of Academic Affairs and Educational Standards, 2008) กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษในทุกช่วงชั้น และกำหนดให้จัดกระบวนการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนมีการฝึกฝนทักษะทางภาษาที่สัมพันธ์กันทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เมื่อพิจารณาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ การเขียนถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญ เพราะการเขียนเป็นการแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกและความต้องการของผู้ส่งสารออกไปเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้รับสารสามารถอ่านเข้าใจ ได้รับทราบความรู้ ความคิด ความรู้สึกและความต้องการเหล่านั้น หากขาดการเขียนก็ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิดและประสบการณ์แก่บุคคลอื่นหลังๆ ได้โดยถูกต้องสมบูรณ์เนื่องจากการถ่ายทอดโดยวิธีบอกเล่าปากต่อปากอาจทำให้สารตกหล่นหรือคลาดเคลื่อนได้ง่าย (Bureau of Academic Affairs and Educational Standards, 2007) ความสำคัญของทักษะการเขียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ มีเหตุผลสองประการ คือ การเขียนเป็นตัวกระตุ้นการคิดอย่างมีเหตุผลซึ่งทำให้ผู้เรียนมีการจัดลำดับความคิด พัฒนาความสามารถในด้านการสรุปความ การวิเคราะห์และการวิจารณ์ ประการที่สอง คือ การเขียนทำให้เกิดการสะท้อนคิดไปยังภาษาเป้าหมาย (Luchini, 2010) อย่างไรก็ตามการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยยังมีผลสัมฤทธิ์ไม่ถึงระดับที่ต้องการ จากผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานหรือ O-NET ปีการศึกษา 2559 ที่มีการจัดทำข้อสอบให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ต. 1.2, 1.3) และมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ต. 1.2, 1.3, 3.1) ซึ่งมีตัวชี้วัดที่เกี่ยวกับความรู้ทางการเขียนภาษาอังกฤษ 54 คะแนนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 45

คะแนนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน (The National Institute of Educational Testing Service, 2016) แต่พบว่า คะแนนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยเป็นดังนี้ จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ที่ 31.80 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ที่ 27.76 ตามลำดับ จากผลคะแนนดังกล่าวจะเห็นว่านักเรียนไทยมีผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ (The National Institute of Educational Testing Service, 2016) สาเหตุที่ทำให้การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่ประสบความสำเร็จและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเป้าหมายโดยเฉพาะทักษะการอ่านและเขียนเพราะผู้สอนยังยึดการเรียนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง เน้นการสอนแบบบรรยาย ส่งผลให้ผู้เรียนขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (Pongpisanu, et al., 2015) จากการศึกษางานวิจัยของ Liewthong and Pimsam (2013) พบว่านักเรียนมีปัญหาในการเขียนด้านการเลือกคำ โครงสร้างประโยค การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอนและคำบุพบท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Watcharapanyawong and Utsaha (2012) ที่พบว่า นักเรียนมีปัญหาทางการเขียนจากอิทธิพลของภาษาแม่ ทำให้มีปัญหาในเรื่อง คำกริยา การเลือกคำ โครงสร้างประโยค และคำบุพบท ปัญหาการเขียนเหล่านี้เกิดจากการที่ผู้เรียนไม่ได้รับการฝึกฝนการเขียนอย่างเพียงพอทำให้ขาดทักษะการเขียน ทั้งนี้ เพราะผู้สอนเห็นว่าการสอนเขียนใช้เวลานาน (Wongbeasaj as cited in Suwanpracha, 2013) และเห็นว่าการเขียนเป็นทักษะที่ต้องใช้เวลาในการฝึกฝน นักเรียนควรพัฒนาทักษะนี้ ทั้งการฝึกฝนจากการเรียนการสอนและฝึกด้วยตนเอง

แนวทางในการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและการเรียนอังกฤษด้วยตนเอง คือ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานคือวิธีการเรียนการสอนที่ผู้เรียน เรียนรู้ผ่านกระบวนการแก้ปัญหา มีการทำงานเป็นกลุ่มโดยสมาชิกในกลุ่มช่วยกันระบุประเด็นที่ควรไปศึกษาค้นคว้าเพื่อแก้ปัญหา ผู้เรียนมีการเรียนอังกฤษด้วยตนเอง และประยุกต์ใช้ความรู้เดิมและความรู้ใหม่ที่ได้จากการเรียนอังกฤษด้วยตนเองมาใช้แก้ปัญหา โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้ความสะดวกในการเรียนรู้ (Hmelo-Silver, 2004, pp. 235-266) ในการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานของ Mathews (2007) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนสามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 แนะนำปัญหา ในขั้นนี้ผู้สอนจะนำเสนอปัญหาการเขียนโดยใช้สถานการณ์สมมุติของตัวนักเรียนว่ามีปัญหาการเขียนอย่างไรบ้าง ซึ่งปัญหาการเขียนเหล่านั้นมาจากงานเขียนของนักเรียนเอง

ขั้นที่ 2 ขั้นสำรวจสิ่งที่รู้และสิ่งที่ยังไม่รู้ ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้พูดคุยถึงคำศัพท์และโครงสร้างจากเนื้อเรื่องในกลุ่มของตนเพื่อสำรวจสิ่งที่รู้แล้วและสิ่งที่ยังไม่รู้ หากสิ่งไหนผู้เรียนยังไม่รู้ ผู้เรียนต้องค้นคว้าแล้วนำมาอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม

ขั้นที่ 3 ขั้นระบุปัญหา ในขั้นนี้ผู้เรียนจะช่วยกันในกลุ่ม สรุปและระบุปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนและหาวิธีการแก้ปัญหการเขียนเหล่านั้นให้กับตัวนักเรียนเอง

ขั้นที่ 4 ขั้นพิจารณาวิธีแก้ปัญหาที่น่าไปใช้ได้ดีที่สุด ในขั้นนี้นักเรียนจะต้องเขียนงานเขียนจากวิธีแก้ปัญหาที่นักเรียนได้พิจารณาแล้วว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุด

องค์ประกอบสำคัญอีกประการหนึ่งซึ่งผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนเพื่อที่จะพัฒนาความสามารถทางการเขียนคือการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ด้วยตนเองคือกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยตรง ผู้เรียนเป็นผู้กำหนดสิ่งที่

อยากจะเรียน กำหนดแหล่งเรียนรู้ วางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ และประเมินการเรียนรู้ของตนเอง การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในปัจจุบันจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถในการปรับตัวของผู้เรียนให้รู้วิธีการในการเรียนรู้ (Learn How to Learn) และสามารถนำภาษาไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมั่นใจ (Wangpasit, 2016, pp. 351-363) ผลการศึกษาของ Mayr (2012, pp. 67-94) พบว่า การได้มาซึ่งผลงานเขียนเกิดขึ้นจากการเรียนอังกฤษด้วยตนเองของผู้เรียนซึ่งผู้เรียนมีการเรียนรู้คำศัพท์ ข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์รวมถึงโครงสร้างทางภาษา ข้อผิดพลาดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกระบวนการเรียนรู้ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนรู้กลวิธีแก้ปัญหาเมื่อเกิดข้อผิดพลาดในครั้งต่อไปและเกิดกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ดังนั้น ในการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษผู้เรียนควรเรียนรู้การเขียนด้วยตนเองเพราะผู้เรียนจะเกิดความสนใจในการเรียนรู้

จากหลักการและข้อดีของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่ามี ความเหมาะสมอย่างยิ่งในการนำมาแก้ไขปัญหการเขียนภาษาอังกฤษและเพิ่มทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองของ ผู้เรียน ผู้วิจัยจึงสนใจนำการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานมาพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและ การเรียนอังกฤษด้วยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนจักรคำคณาทร จังหวัดลำพูน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐาน
2. เพื่อเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐาน

ขอบเขตของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนจักรคำคณาทร จังหวัดลำพูน ปีการศึกษา 2560 จำนวน 44 คน
2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ในครั้งนี้คือ การเขียนภาษาอังกฤษที่ได้จากการวิเคราะห์มาตรฐานตัวชี้วัดเกี่ยวกับทักษะการเขียน 5 ประเภท ได้แก่ 1) การเขียนบรรยายเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน 2) การเขียนบรรยายเหตุการณ์ที่ประทับใจในอดีต 3) การเขียนแสดงความคิดเห็น 4) การเขียนเปรียบเทียบเกี่ยวกับสิ่งใกล้ตัวต่างๆ 5) การเขียนสรุปความ
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ใช้เวลาในการทดลองเป็นเวลา 7 สัปดาห์ จำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 20 คาบ
4. ตัวแปรที่ใช้ศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐาน 2) ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและการเรียนอังกฤษด้วยตนเอง

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษและการเรียนอังกฤษด้วยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้ การเขียนภาษาอังกฤษที่ใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งหมด 20 คาบ โดยผู้วิจัย 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน 2) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เพื่อหาสาระและมาตรฐานตัวชี้วัดด้านการเขียน 3) กำหนดหัวข้อการเขียนย่อหน้าจากมาตรฐานและตัวชี้วัดโดยเลือกหัวข้อมาจากรูปแบบการเขียนภาษาอังกฤษที่นักเรียนระดับนี้ควรมีความสามารถในการเขียน ได้แก่ การเขียนบรรยายในปัจจุบันกาล “My daily routine” การเขียนบรรยายในอดีตกาล “Memorable experience” การเขียนแสดงความคิดเห็น “Is it suitable for Thai students to wear the uniform? Give your opinion. Why? Why not?” การเขียนเปรียบเทียบ “Write the advantages and disadvantages of using the cellphone” การเขียนสรุปความ “Conserve natural resources” 4) ให้นักเรียนเขียนงานเขียนแบบต่างๆ ตามตัวชี้วัดที่ระบุในหลักสูตร เพื่อนำงานเขียนเหล่านั้นมาวิเคราะห์ปัญหาที่ปรากฏในงานเขียน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 5) จัดทำแผนการสอนที่มีขั้นตอนการสอน ดังนี้ ขั้นแนะนำปัญหา ในขั้นนี้ผู้สอนจะนำเสนอปัญหาการเขียนโดยใช้สถานการณ์สมมุติของตัวนักเรียนว่ามีปัญหาการเขียนอย่างไรบ้าง ซึ่งปัญหาการเขียนเหล่านั้นวิเคราะห์มาจากรายงานเขียนของนักเรียนเอง ขั้นสำรวจสิ่งที่รู้และสิ่งที่ยังไม่รู้ ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้พูดคุยถึงคำศัพท์และโครงสร้างจากเนื้อเรื่องในกลุ่มของตนเพื่อสำรวจสิ่งที่รู้แล้วและสิ่งที่ยังไม่รู้ หากสิ่งไหนผู้เรียนยังไม่รู้ ผู้เรียนต้องค้นคว้าแล้วนำมาอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับสมาชิกในกลุ่ม ขั้นระบุปัญหา ในขั้นนี้ผู้เรียนจะช่วยกันในกลุ่มระบุปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนและหาวิธีการแก้ปัญหาการเขียนเหล่านั้นให้กับตัวนักเรียนเอง ขั้นพิจารณาวิธีแก้ปัญหาที่นำไปใช้ได้ดีที่สุด ในขั้นนี้นักเรียนจะต้องเขียนงานเขียนจากวิธีแก้ปัญหาที่นักเรียนได้พิจารณาแล้วว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุด ขั้นนำแผนการสอนไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข และขั้นนำแผนการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขก่อนดำเนินการสอน

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1.2.1 แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการให้ผู้เรียนเขียนบรรยายชีวิตประจำวัน เหตุการณ์ที่ประทับใจในอดีต เขียนแสดงความคิดเห็น เขียนเปรียบเทียบและเขียนสรุปความรูปแบบละ 1 ย่อหน้า โดยใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของ Jacob, et al. (1981) ในการเขียนแบบบรรยาย การเขียนแสดงความคิดเห็น การเขียนเปรียบเทียบซึ่งพิจารณาในด้าน 1) เนื้อหา 2) การเรียบเรียง 3) คำศัพท์ 4) การใช้ภาษา 5) กลไกรูปภาษา มีคะแนนเต็ม 12 คะแนน สำหรับการสรุปความใช้เกณฑ์ประเมินที่ปรับจากเกณฑ์ของ Rinehart et al. (1986) โดยพิจารณาในด้าน 1) การเรียบเรียงเนื้อหาและข้อมูล 2) ใจความสำคัญ 3) การแต่งประโยคใหม่ 4) ความถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน จากนั้นนำคะแนนแต่ละด้านมารวมกันแล้วนำมาคิดเป็นร้อยละ ซึ่งผู้เรียนจะต้องผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 60 ตามเกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพของ Bureau of Academic Affairs and Educational Standards (2008) ดังนี้

ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
80 - 100	ดีเยี่ยม
65 - 79	ดี
50 - 64	ผ่าน
0 - 49	ไม่ผ่าน

1.2.2 แบบวัดความสามารถในการเรียนอังกฤษด้วยตนเอง เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ เพื่อวัดความสามารถในการเรียนอังกฤษด้วยตนเองในการกำหนดสิ่งที่จะเรียนรู้ กำหนดแหล่งการเรียนรู้ กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้และประเมินการเรียนอังกฤษด้วยตนเอง โดยปรับจากแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของ Chee, et al. (2011) จำนวน 20 ข้อ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของข้อคำถาม และนำแบบสอบถามไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มที่มีความใกล้เคียงกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 43 คน ซึ่งผลของการนำไปหาค่าสัมประสิทธิ์ α -Cronbach เท่ากับ 0.92 ถือว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

2. ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง ในขั้นตอนการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองดังต่อไปนี้

2.1 วัดความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองด้วยแบบสอบถามการเรียนอังกฤษด้วยตนเอง จำนวน 20 ข้อ

2.2 ดำเนินการทดลองตามแผนการสอน และทำการประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างการสอนแต่ละแผนในขั้นตอนที่สี่ (ขั้นพิจารณาวิธีแก้ปัญหาที่นำไปใช้ได้ดีที่สุด) ซึ่งมีแผนการสอนทั้งหมด 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 20 คาบ ระหว่างวันที่ 2 พฤษภาคม 2560 ถึง 13 มิถุนายน 2560

2.3 วัดความสามารถในการเรียนอังกฤษด้วยตนเองหลังการทดลองโดยใช้แบบทดสอบชุดเดิม

3. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจบการเรียนรู้แต่ละแผนการสอน

3.2 เปรียบเทียบการเรียนอังกฤษด้วยตนเองก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐาน

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐาน

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐาน (นักเรียนจำนวน 44 คน)

งานเขียน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1. My daily routine	8.96	1.28	74.66	ดี
2. My past event	8.51	1.63	69.36	ดี
3. My opinion	7.49	2.58	62.45	ผ่าน
4. Compare and contrast	7.51	2.18	62.64	ผ่าน
5. Summary	12.93	2.96	64.65	ผ่าน

(เต็ม 20 คะแนน)

จากตาราง 1 ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการเขียน my daily routine, my past event, my opinion, compare and contrast และ summary มีค่าเท่ากับ 8.96, 8.51, 7.49, 7.51 และ 12.93 ตามลำดับ มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.28, 1.63, 2.58, 2.18 และ 2.96 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าร้อยละของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ถึง 5 เท่ากับ 74.66, 69.36, 62.45, 62, 64 และ 64.65 ตามลำดับ มีระดับคุณภาพผ่านถึงดี จะเห็นได้ว่างานเขียนทุกชิ้นผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐาน

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคุณภาพของคะแนนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐาน (จำนวนนักเรียน 44 คน)

การสอบถาม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง
ก่อนเรียน	3.17	0.71	ปานกลาง
หลังเรียน	3.59	0.75	มาก

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานเท่ากับ 3.17 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 มีระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 3.59 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.75 มีระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองมาก สรุปได้ว่าผู้เรียนมีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง สูงขึ้นหลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐาน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

1. หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐาน ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

1.1 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานทำให้ผู้เรียนได้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยตัวของผู้เรียนจากการร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาของตนเอง ทำให้ทราบถึงปัญหาอย่างลึกซึ้ง ปัญหาหลักในการเขียนของผู้เรียน คือ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการเชื่อมประโยค เมื่อผู้เรียนได้ช่วยกันแก้ปัญหาของตัวละครที่ผู้สอนนำมาเป็นตัวแทนปัญหาจริงของผู้เรียนในขั้นที่ 1 ขึ้นแนะนำปัญหา ผู้เรียนจึงเกิดความสนใจที่จะช่วยตัวละครตัวนั้นแก้ไขการเขียนโดยการสำรวจสิ่งที่รู้และไม่รู้เกี่ยวกับปัญหา ซึ่งก็คือการทำความเข้าใจกับคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่มีอยู่ในเหตุการณ์สมมุติในขั้นแนะนำปัญหา ขั้นต่อมาเมื่อผู้เรียนพูดคุย ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการเชื่อมประโยคจากการไปเรียนอังกฤษด้วยตนเองและการแลกเปลี่ยนความรู้กับสมาชิกในกลุ่มแล้ว ผู้เรียนจึงสามารถนำความรู้ที่ได้นั้นไปใช้แก้ปัญหาการเขียนให้กับตัวละคร โดยแต่ละกลุ่มเขียนสรุปวิธีการแก้ปัญหาให้กับตัวละคร หลังจากนั้นผู้เรียนแต่ละคนจึงเขียนงานเขียนของตน การที่ผู้เรียนเขียนงานเขียนที่ดีได้นั้นมาจากกระบวนการเรียนรู้ที่ผ่านปัญหา ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในองค์ประกอบย่อยๆ ของการเขียนมากขึ้น เช่น เข้าใจข้อแตกต่างของการใช้มหัพภาค (Period) และจุลภาค (Comma) ในการแบ่งประโยค เข้าใจส่วนประกอบของหนึ่งย่อหน้าว่าจะต้องมีส่วนนำ ส่วนเนื้อเรื่องและส่วนสรุป เป็นต้น สอดคล้องกับ Kain (2003) ที่กล่าวว่า ปัญหาเป็นตัวขับเคลื่อนการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้อย่างมากเพราะปัญหาที่นำมาเป็นเรื่องที่เกิดกับผู้เรียนเองไม่ใช่ปัญหาทั่วไป สอดคล้องกับ Hung (2016) ที่กล่าวว่า ปัญหาในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานทำให้ความรู้ที่เป็นนามธรรมเชื่อมโยงกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนเกิดศักยภาพในการนำความรู้ไปใช้ โดยรู้ว่าควรใช้เมื่อไหร่ ที่ไหนและใช้ความรู้นั้นอย่างไร เช่น ในแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนแบบเปรียบเทียบ (Compare and Contrast) ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเขียนเปรียบเทียบในสิ่งที่ตนเองสนใจทำให้ผู้เรียนอยากค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องที่จะเขียนโดยมีการค้นหาคำศัพท์มากขึ้น นอกจากนี้ผู้เรียนยังวาดภาพเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพในสิ่งที่ผู้เรียนเขียน แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการแก้ปัญหการเขียนในสถานการณ์สมมุติเพราะเกี่ยวข้องกับตัวของผู้เรียนเอง ซึ่งทำให้งานเขียนเกิดความสมบูรณ์

1.2 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานทำให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติอย่างแท้จริง เนื่องจากผู้เรียนได้ฝึกฝนการเขียนภาษาอังกฤษประเภทต่างๆ จากตัวอย่างที่ผู้สอนมีให้หรือจากแหล่งศึกษาเรียนรู้อื่นๆ ผู้สอนมีหน้าที่เป็นเพียงผู้ให้คำปรึกษาในการอธิบายเพิ่มเติม สอดคล้องกับแนวคิดของ Bruner ในเรื่องของการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ที่กล่าวว่า การเสริมต่อการเรียนรู้คือการช่วยเหลือผู้เรียนจนเกิดทักษะและกลวิธีในการเรียนรู้ จากนั้นครูจึงลดบทบาทหน้าที่ลง (Bruner as cited in Arends, 2008) การลดบทบาทของครูลงทำให้ผู้เรียนมีโอกาสในการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองมากขึ้นไม่จำเป็นจะเป็นการค้นคว้าสิ่งที่ยังไม่รู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากเอกสารที่ผู้สอนแจกให้หรือจะเป็นการตรวจทานข้อผิดพลาดในงานเขียนของผู้เรียนคนอื่นๆ ซึ่งปกติจะเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องให้คะแนนงานเขียนแก่ผู้เรียน การให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบงานเขียนของผู้เรียนคนอื่นๆ ทำให้ผู้เรียนนำข้อผิดพลาดที่พบมาปรับปรุงพัฒนางานเขียนของตนเองได้ด้วยเช่นกัน

1.3 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน กล่าวคือ ผู้เรียนมีการพิจารณาความแตกต่างของงานเขียนแต่ละประเภท เช่น ในงานเขียนแบบบรรยายชีวิตประจำวัน ผู้เรียนตระหนักว่าต้องใช้ปัจจุบันกาล (Present Tense) ในงานเขียนแบบบรรยายเหตุการณ์ที่ประทับใจในอดีต ผู้เรียนต้องใช้อดีตกาล (Past Tense) ในงานเขียนแสดงความคิดเห็น ผู้เรียนต้องคิดเหตุผลในการแสดงความคิดเห็นของตนเองให้มีความน่าเชื่อถือ และงานเขียนสรุปความที่ผู้เรียนต้องเกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านเพื่อเรียบเรียงให้มีองค์ประกอบของเนื้อหาที่ครบถ้วนแต่เป็นภาษาของตน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kumar and Rafaei (2017, pp. 1-9) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานช่วยผู้เรียนในการเขียนให้เกิดความเข้าใจในจุดประสงค์ของการเขียนในแต่ละสถานการณ์ ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณจากการประเมินความต้องการของผู้อ่านและจุดประสงค์ในการเขียนแต่ละงานเขียนเพื่อสร้างสรรค์งานเขียนที่เหมาะสมในแต่ละบริบท

1.4 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการเขียนมากขึ้นจากการเรียนรู้ร่วมกันจากการศึกษา อภิปรายและวิเคราะห์ปัญหาพร้อมกันจากการปฏิสัมพันธ์สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของ Vygotsky (cited in Azman & Ling, 2012, pp. 109-126) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้การแก้ปัญหาและเกิดความคิดของตนเองผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนคนอื่นๆ เนื่องจากผู้เรียนมีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ซึ่งเป็นขอบเขตที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เองและขอบเขตที่ผู้เรียนต้องได้รับคำแนะนำจากผู้เรียนคนอื่นๆ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานอาศัยกระบวนการทำงานกลุ่มที่ผู้เรียนต้องคิดวิธีแก้ไขการเขียนภายในกลุ่มเล็กๆ ทำให้เกิดการพัฒนาทางสติปัญญา จากการสังเกตของผู้วิจัย ผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการเขียนที่ต่างกันได้มีโอกาสช่วยเหลือกัน ผู้เรียนที่มีความรู้มากกว่าสามารถอธิบายให้กับสมาชิกในกลุ่มฟังได้ ซึ่งกระบวนการนี้ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีกว่าการนั่งฟังครูผู้สอนเนื่องจากผู้เรียนบางคนไม่กล้าถามขณะที่ครูสอน การเรียนเป็นกลุ่มเล็กๆจะทำให้เกิดโอกาสในการเรียนรู้มากขึ้น

2. หลังการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐาน ผู้เรียนมีการเรียนอังกฤษด้วยตนเองสูงขึ้น

2.1 ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจากการทราบและวิเคราะห์ปัญหาที่แท้จริงของตนเอง ในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานผู้เรียนเกิดการเรียนอังกฤษด้วยตนเองจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานโดยมีปัญหาของตนเองเป็นจุดเริ่มต้นการเรียนรู้ ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหา ซึ่งมีอยู่ 4 ขั้นตอน คือ 1) แนะนำปัญหา 2) สำรวจสิ่งที่รู้และไม่รู้เกี่ยวกับปัญหา 3) สร้างวิธีแก้ปัญหาที่เป็นไปได้ และ 4) พิจารณาผลลัพธ์ของแต่ละวิธีแก้ปัญหา และเลือกวิธีที่ใช้ได้จริง จากกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานมีการสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนอังกฤษด้วยตนเองทั้งสิ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Schmidt (2000, pp. 243-245) ที่อธิบายว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐาน ผู้เรียนจำเป็นต้องมีการประเมินประเด็นการเรียนรู้จากการวิเคราะห์ปัญหาภายในกลุ่ม ประเด็นการเรียนรู้เหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดคำถามต่างๆ ว่าผู้เรียนควรไปศึกษาสิ่งใดบ้างเพื่อให้เข้าใจในปัญหาที่แท้จริงของตนเองมากขึ้น ผู้เรียนเกิดความตระหนักในการจัดการเรียนรู้ของตนเองเพื่อให้ได้มาซึ่งแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาของตนเอง

2.2 ผู้เรียนมีการศึกษาค้นคว้าแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเองแล้วนำมาแลกเปลี่ยนและอภิปรายภายในกลุ่ม การจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานยึดหลักทฤษฎีการเรียนรู้ของเพียเจต์ (Piaget) ซึ่งเน้นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะเรียน

ด้วยตนเองมากที่สุด โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้ร่วมมือในกระบวนการเรียนรู้และเป็นผู้เตรียมเนื้อหาหรือประสบการณ์ที่จะให้ผู้เรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเองเท่านั้น (Rattanathongkam, 2013) เมื่อผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างอิสระโดยไม่มีผู้สอนกำกับขอบเขตการเรียนรู้ ผู้เรียนจึงมีโอกาสค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ที่ตนเองถนัดโดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลออนไลน์ นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานยังทำให้กิจกรรมการเรียนรู้เปลี่ยนความรับผิดชอบจากครูสู่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองและสามารถนำทักษะที่ได้ในห้องเรียนมาใช้ในชีวิตจริง (Jame, as cited in Mathews, 2007) สอดคล้องกับ Schmidt (1993, pp. 422-432) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนจะเกิดความสนใจในการเรียนรู้เนื่องจากผู้เรียนเป็นผู้เลือกบริบทในการค้นคว้าเอง หลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองไม่ว่าจะเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ออนไลน์หรือจากหนังสือต่างๆ ผู้เรียนได้มาอภิปรายกับสมาชิกภายในกลุ่มทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และนำไปสู่การค้นคว้าใหม่ๆ ในกรณีนี้ผู้เรียนมีความคิดเห็นในประเด็นใดที่ไม่ตรงกันจนได้คำตอบของปัญหาอย่างแท้จริงหลังการแลกเปลี่ยนอภิปราย นอกจากนี้ Qayumi (2001, pp. 63-65) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการกระตุ้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง สอดคล้องกับ Gibbon (as cited in Chee, 2011) ที่กล่าวว่า การเรียนอังกฤษด้วยตนเองผู้เรียนจะมีลักษณะเด่น 3 ด้าน คือ 1) เป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตนเอง 2) มีการจัดการและตรวจสอบตนเอง 3) มีการต่อยอดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงแหล่งศึกษาเรียนรู้โดยการเตรียมเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับระดับภาษาอังกฤษของผู้เรียน การให้แบบฝึกหัดรวมถึงการให้ตัวอย่างงานที่ดีในการเขียนบรรยาย เขียนแสดงความคิดเห็น เขียนเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้เรียนนำไปฝึกฝนในงานเขียนของตนเอง

2.3 ผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานมาจากทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ (Constructivism Theory) ที่เชื่อว่าผู้เรียนจะเกิดความรู้ได้เองจากการใช้ข้อมูลที่มีอยู่มาประมวลกับข้อมูลใหม่ทำให้เกิดความรู้ใหม่ๆ ลักษณะเด่นของการสร้างความรู้เอง คือ ผู้เรียนสร้างความหมายด้วยตนเอง ผู้เรียนไม่ได้ถูกป้อนความรู้แต่ผู้เรียนมีความพยายามในการสร้างความรู้จากสถานการณ์ใหม่ๆ โดยการศึกษาหาความรู้เอง กระตุ้นตนเองและสร้างสรรค์ความรู้ภายในระบบความเชื่อของตนเอง (Olusegun, 2015, pp. 66-70)

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองสูงขึ้นหลังการใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐาน ดังนี้ 1) ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจากการทราบและวิเคราะห์ปัญหาที่แท้จริงของตนเอง 2) ผู้เรียนมีการศึกษาค้นคว้าแหล่งการเรียนรู้ด้วยตนเองแล้วนำมาแลกเปลี่ยนและอภิปรายภายในกลุ่ม ประการที่สามผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะด้านการเรียนการสอน

1.1 ผู้สอนควรตรวจสอบและวิเคราะห์ปัญหาการเขียนของผู้เรียนอย่างละเอียดก่อนการทำแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 ควรนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้มากที่สุด เช่น เหตุการณ์สมมุติที่นำมาเป็นตัวนำเสนอปัญหาควรมีความน่าสนใจ เช่น สร้างเหตุการณ์สมมุติโดยการทำการ์ตูนอนิเมชัน

1.3 ควรอธิบายขั้นตอนการเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานให้ผู้เรียนได้เข้าใจจุดประสงค์และสิ่งที่ผู้เรียนควรปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนเพื่อให้ผู้เรียนมีการเตรียมตัวในการเรียน

1.4 ควรอัปเดตบทความความรู้ลงในกลุ่ม Facebook เพื่อให้ผู้เรียนทำความเข้าใจเนื้อหาที่จะสอนล่วงหน้าเพื่อเป็นการเตรียมพร้อมก่อนถึงคาบเรียนและหากผู้เรียนเกิดข้อสงสัยจากการทำความเข้าใจด้วยตนเองสามารถเตรียมคำถามเหล่านั้นมาถามครูผู้สอนได้

1.5 ผู้สอนควรกระตุ้นความสนใจในการตอบคำถามของผู้เรียนโดยการให้ของรางวัลเพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนอยากจะทำคำถาม

1.6 ผู้สอนควรเข้าไปพูดคุยในแต่ละกลุ่มเพื่อชี้แนะแนวทางในแต่ละประเด็นการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง

1.7 ควรแนะนำแหล่งเรียนรู้ให้ผู้เรียนให้มากที่สุดโดยเฉพาะเว็บไซต์ที่น่าเชื่อถือที่สอนเทคนิคการเขียน เช่น วิธีการ paraphrase วิธีการสรุป วิธีการจับใจความสำคัญ เป็นต้น

1.8 ควรติดตามพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยการสร้างกลุ่มใน Facebook เพื่อเสริมกิจกรรมหรือให้ข้อมูลเพิ่มเติมในคาบเรียนถัดไป

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการทำวิจัยโดยใช้การเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานในการพัฒนาทักษะการฟัง การพูดและการอ่าน และควรมีการทำวิจัยโดยใช้การเรียนรู้ที่เน้นปัญหาเป็นฐานในระดับชั้นอื่นๆ

References

- Arends, R. I. (2008). *Learning to teach*. New York: The McGraw-Hill.
- Azman, N., & Ling, K. S. (2012). Problem-based learning in English for a second language classroom: Students' perspectives. *International Journal of Learning*, 18(6), 109-126.
- Bureau of Academic Affairs and Educational Standards. (2007). *Language for learning development*. Bangkok: Khurusapha Ladprao printing. [in Thai]
- Bureau of Academic Affairs and Educational Standards. (2008). *Guiding for measurement and evaluation for learning*. Bangkok: Ministry of Education. [in Thai]
- Chee, T. S., Divaharan, S., Tan, L., & Mun, C. H. (2011). *Self-directed learning with ICT: theory, practice, and assessment*. Retrieved November 14, 2017, from https://ictedupolicy.org/system/files/self-directed_learning_with_ict.pdf
- Hmelo-Silver, C. E. (2004). Problem-based learning: What and how do students learn? *Educational Psychology Review*, 16(3), 235-266. doi:10.1023/B:EDPR.0000034022.16470.f3
- Hung, W. (2016). All PBL starts here: The problem. *Interdisciplinary Journal of Problem-Based Learning*, 10(2). Doi 10.7771/1541-5015.1604

- Jacob, H. L., Zinkgraf, S. A., Wormuth, D. R., Heartfiel, V. F., & Hughey, J. B. (1981). *Testing ESL composition: A practical approach*. Massachusetts: Newbury House Publishers.
- Kain, D. L. (2003). *Problem-based learning for teachers, grades 6-12*. Boston: Allyn and Bacon.
- Kumar, R. R., & Refaei, B. B. (2017). Problem-based learning pedagogy fosters students' critical thinking about writing. *Interdisciplinary Journal of Problem-Based Learning*, 11(2), 1-9.
- Liewthong, C., & Pimsam, P. (2013). *A study of an error analysis of english writing of eleventh grade students at Phanomsarakham "Phanom Adun Witthaya" School, Chachoengsao* (Master thesis). Bangkok: Thammasat University. [in Thai]
- Luchini, P. L. (2010). *Evaluating the effectiveness of a complimentary approach to teaching writing skill*. Retrieve 18 august 2017, from <http://eds.b.ebscohost.com/ehost/pdfviewer/pdfviewer?vid=1&sid=9a00371a-c214-4f6d-ba89-29e164323b86%40sessionmgr101>
- Mathews, A. (2007). *Problem-based learning and adult English language learners*. Retrieved December 17, 2016, from <http://www.cal.org/adultesl/pdfs/problem-based-learning-and-adult-english-language-learners.pdf>
- Mayr, W. B. (2012). Creating a heritage trail through self-directed learning in the foreign language classroom. *Journal of Linguistic Intercultural Education*, 6(5), 67-94.
- Olusegun, B. S. (2015). Constructivism learning theory: A paradigm for teaching and learning. *Journal of research & Method in Education (IOSR-JRME)*, 6, 66-70.
- Qayumi, S. (2001) Piaget and His Role in Problem Based Learning, *Journal of Investigative Surgery*, 14(2), 63-65, doi: 10.1080/08941930152024165.
- Pongpisanu, et al. (2015). Development of a learning package to promote English communication ability using reading and writing practice for Prathomsuksa six students. *Journal of Education Burapha University*, 26(2), 10-19.
- Rattanathongkam, S. (2013). *Basic learning theories*. Retrieved September 24, 2017, from https://ams.kku.ac.th/aalearn/resource/edoc/tech/56web/3learn_th56.pdf [in Thai]
- Rinehart et al. (1986). Some effects of summarizing training or reading and studying. *Reading research quarterly*, 21 (4), 422-438.
- Schmidt, H. G. (1993). Foundations of problem-based learning: some explanatory notes. *Medical Education*, 27(5), 422-432. doi:10.1111/j.1365- 2923.1993.tb00296.x
- Schmidt, H. G. (2000). Assumptions underlying self-directed learning may be false. *Medical Education*, 34, 243-245. doi:10.1046/j.1365-2923.2000.0656a.x

- Suwanpracha, K. (2013). *Using group investigation based on local content to promote knowledge, English writing ability and group working skills among Mathayom Suksa 4 students* (Master thesis). Chiangmai: Chiangmai University. [in Thai]
- The National Institute of Educational Testing Service. (2016). *Standard deviation O-NET score*. Retrieved September 17, 2017, from <http://www.newonetestresult.niets.or.th/> [in Thai]
- Wangpasit, L. (2016). Coaching for learning English with happiness. *Journal of Education Naresuan University*, 18(3), 351-363. [in Thai]
- Watcharapanyawong, S., & Utsaha, S. (2012). *Thai EFL students' writing errors in different text types: The interference of the first language* (Master thesis). Nakhon Ratchasima: Suranaree University of Technology. [in Thai]